

La semblança de Déu

Dv, 16/12/2011 per Teresa Forcades...

[Un Manament Nou](#)

Per a Basili és clar que la finalitat de la vida humana és la plena participació en la vida divina. Havent estat creats a imatge de Déu de forma passiva, ens cal fer ús de la nostra llibertat per a accedir a la semblança amb Déu. L'Esperit de Déu ens empeny a viure d'acord amb el voler de Déu; la nostra resposta és decisiva: podem ofegar l'acció de l'Esperit en nosaltres o podem obrir-nos-hi:

*I com els cossos nítids i transparents, quan un raig hi incideix, resplendeixen i irradien un nou fulgor, **així les ànimes que porten l'Esperit, il·lustrades per l'Esperit, es tornen espirituals i difonen la gràcia en els altres.***

*D'aquí prové tot: la previsió del futur, la intel·ligència dels misteris, la comprensió de les coses ocultes, la distribució dels carismes, la participació en la vida celestial i en la dansa dels àngels, el goig perdurable, la perseverança en Déu, **la semblança amb Déu, i allò que és més desitjable: fer-se déu** (9.23).*

A causa del pecat, el pas de la imatge a la semblança no pot ser simple continuïtat; no pot ser només el desplegament d'una potencialitat que deixa intacte o reforça la identitat inicial; més aviat, com en el cas de la llavor, ens cal una veritable transformació (1 Co 15, 51), ens cal 'morir per tornar a nèixer':

L'economia del Déu i Salvador nostre sobre l'home consisteix a fer-lo tornar del seu exili i recuperar-lo per a la intimitat de Déu des de l'alienació produïda per la desobediència. (...) Per consegüent, per a la perfecció de la vida és necessària la imitació del Crist no solament en els exemples de dolcesa, d'humilitat, de paciència que ens ha deixat durant la seva vida, **sinó també de la mateixa mort**, com diu Pau, l'imitador del Crist: 'Configurat a la seva mort, a fi d'arribar a la resurrecció d'entre els morts' (Fl 3,10-11) (15.35).

Basili reflecteix el convenciment dels cristians del moviment ascètic monàstic de finals del segle IV, en la seva identificació de la 'mort' que ens permet 'nèixer de dalt' amb el baptisme:

Com, doncs, assemblem-nos a ell en la mort? Consepultats amb ell en el baptisme. *Quin és el mode de la sepultura? I quina la utilitat de la imitació? En primer lloc, cal interrompre el curs de la vida anterior. Això és impossible si no és que hom neixi de dalt [av,nwqen gennhqe,nta], segons la paraula del Senyor. En efecte, la renaixença - com indica el seu nom - és el començament d'una segona vida. Ara bé, abans de començar la segona vida has d'imposar un final a la precedent (15.35).*

[*\(Extret de Ser persona, avui: estudi del concepte de 'persona' en la teologia trinitària clàssica i de la seva relació amb la noció moderna de llibertat. Teresa Forcades i Vila. Publicacions de l'Abadia de Montserrat\).*](#)